

Anna Bujnowska

"Rozumieć Biblię: wprowadzenie do krytyki form literackich", Gerhard Lohfink, Tłum. B. Widła, Warszawa 1987 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/2 (113), 291

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LOHFINK Gerhard: Rozumieć Biblię: wprowadzenie do krytyki form literackich. Tłum. B. Widła. Warszawa 1987, PAX, ss. 144, zł 250,-

Analizując formy funkcjonujące w życiu codziennym autor omawia te formy literackie, których określenie jest konieczne dla zrozumienia tekstu. Historia i krytyka form mają zastosowanie we właściwym odczytaniu dzieła literackiego, co za tym idzie także i Biblii. Posługując się licznymi przykładami (zaczynając od najprostszych) autor przedstawia schemat biblijnego tekstu. Książka jest podręcznikiem rozumienia tekstu biblijnego dzięki analizie form. Ćwiczenia podane w zakończeniu pozwalają czytelnikowi na sprawdzenie swoich możliwości w określaniu gatunku i intencji wybranych fragmentów Biblii.

BP/113/67

A.B.

LUBAS-BARTOSZYŃSKA Regina: Między autobiografią i powieścią. "Przegląd Humanistyczny" 1987 nr 10 s. 103-118.

Artykuł stanowi propozycję sformułowania poetyki, a także wyłonienia podstawowych typów powieści autobiograficznej, gatunku obecnego w literaturze od XVII w. Autorka rozpoczyna swe rozważania od problemu wyznaczników gatunkowych powieści autobiograficznej, zatrzymując się szczególnie nad konsekwencjami występowania w niej dwu systemów norm artystycznych - autobiografii i powieści. Następnie omawia dwa podstawowe typy powieści autobiograficznej, które nazywa powieścią rozwojowo-educacyjną i powieścią konfesyjną. Pierwszy z nich cechuje "obiektywne rozpoznanie osobowości i losów bohatera, dokonane z nadrzędnego i jakby obcego punktu widzenia", drugi "bezpośrednie, wczuwające ewokowanie przez narratora jako bohatera opowieści jego osobowości i doznań".

BP/113/68

A.Sz.